

ഗോല്യാത്താ മതരാഹിത്യത്തിന്റെ വൃണപ്പെടുത്തൽ (17:1 - 54)

ഗ്രീക്ക് പുരാണത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നായകന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അവില്ലെസ്. ഗ്രീക്കുകാർ ട്രോയിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അയാൾ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നു. ദ ഇലിയഡിൽ അയാളെക്കുറിച്ചു ഹോമർ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ ജനിച്ച ഉടനെ അവന്റെ ശരീരം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ അമ്മ അവനെ സ്റ്റിക്സ് നദിയിൽ കൊണ്ടു പോയി മുക്കി. എന്നാൽ കുതികാലിൽ പിടിച്ചു മുക്കിയതിനാൽ ആ ഭാഗം നനയാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവന്റെ ശരീരത്തിൽ വൃണപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു ഭാഗമുണ്ടായി. ട്രോജൻ യുദ്ധത്തിനിടയിൽ, അവന്റെ ശത്രുവായിരുന്ന പാരിസ് അവന്റെ കുതികാലിലേക്കു വിഷമുള്ള ഒരമ്പ് എയ്തു. ആ മുറിവേറ്റു അവില്ലെസ് മരിച്ചു.

കീഴടക്കാനാവാത്തവനെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഈ അവില്ലെസിന്റെ ചിത്രം മതരാഹിത്യത്തിന്റെ ശരിയായ ചിത്രീകരണമാണ് - അത് ദൈവത്തിനും, ബൈബിളിനും, സഭയ്ക്കും, ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ എല്ലാ താല്പര്യങ്ങൾക്കും എതിരാണ്. മതരാഹിത്യത്തിന്റെ ഈ നിന്ദയും പരിഹാസവുമെല്ലാം കീഴടക്കാനാവാത്തതെന്നു തോന്നും, പക്ഷെ വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ അദ്ധ്വാനം ദുരന്തകരമായി വികാരങ്ങളെ വൃണപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ദൈവത്തോടു എതിർത്തുനിൽക്കുന്ന മതരാഹിത്യത്തിന്റെ നല്ല ഒരു ചിത്രീകരണം, 1 ശമുവേൽ 17-ൽ ഉണ്ട്. ഗാത്തിൽനിന്നുള്ള ആജാ നുബാഹു ആയിരുന്ന, ഗോല്യാത്തിനെ നാം പരിചയപ്പെടുന്നു. മതരാഹിത്യത്തിന്റെ മുർത്തീകരണമായിരുന്നു അവൻ. അവൻ വ്യർത്ഥനും, ഭക്തിരഹിതനും, നിർദ്ദയനും, സ്വാർത്ഥ-സേവകനും ആയിരുന്നു. ഈ പാഠത്തിൽ, മതരാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതിശയകരമായ പാഠം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

മിക്മാസിൽവെച്ച് ഫെലിസ്ത്യർ പരാജയപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നു ശൗലിന്റെ വാഴ്ചക്കാലത്തെക്കുറിച്ചും പോരാട്ട പരമ്പര തന്നെ നീണ്ടുനിന്നു (14:52). ഈ യുദ്ധത്തിൽ നടന്ന ഏറ്റവും വലിയ പോരാട്ടമായിരുന്നു, 1 ശമുവേൽ 17-ൽ സംഭവിക്കുന്നത്. ഏലാ താഴ്വരയിൽ വെച്ചായിരുന്നു യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരെ നേരിട്ടത്. സ്വാഭാവിക പശ്ചാത്തലം ആ യുദ്ധത്തെ പ്രത്യേകതയുള്ളതാക്കി. ഒരു മൈൽ വിസ്താരമുള്ളതായിരുന്നു താഴ്വര. മണ്ണൊ

ലിപ്പുകൊണ്ട്, അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പന്ത്രണ്ടടി താഴ്ചയിലും ഇരുപതി വീതിയിലും ഒരു മലയിടുക്ക് രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. വേനൽക്കാലത്ത് ആ മലയിടുക്കിനടിയിലൂടെ ഒരു കൊച്ചരുവി ഒഴുകിയിരുന്നു, അതിനുള്ളിൽ, ഉരുണ്ട വെള്ളത്താൽ-തേഞ്ഞ കല്ലുകളായിരുന്നു. അസാധാരണമായി രൂപപ്പെട്ട ആ താഴ്വരയിൽ ഒരു സൈന്യത്തിനു മറ്റൊന്നിനെ നേരിടുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു, കാരണം ആ മലയിടുക്കു കയറി വരുന്ന സൈന്യത്തെ എതിരാളികൾ കൊന്നുകളയുമായിരുന്നു. ഒരാൾ - മറ്റൊരാളും - ആയി പോരാടുക എന്നതായിരുന്നു ഏകമാർഗ്ഗം. നാല്പതു ദിവസത്തോളം രണ്ടു സൈന്യവും ആ മലയിടുക്കിനപ്പുറവും ഇപ്പുറവുമായി നിന്നു, ഗോല്യാത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി കേൾക്കുകയും, പിന്മാറുകയും ചെയ്തു. ഓരോ ദിവസവും ഈ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഇതു തുടർന്നു (17:16).

പട്ടാളത്തിനു വേണ്ട സാധനങ്ങൾ ഓരോ പടയാളിയുടെയും വീട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു നൽകിയിരുന്നത്, ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ദാവീദ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്. ദാവീദിനു അപ്പോൾ ഒരുപക്ഷെ പതിനെട്ടു വയസ്സു പ്രായമേ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ളൂ, അതു സൈനികസേവനത്തിനു തികയാത്ത പ്രായമായിരുന്നു (സംഖ്യാപുസ്തകം 1:3). “ബാല്യക്കാരൻ” എന്നാണ് ദാവീദിനെ വിളിച്ചിരുന്നത് (17:58) അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വിവാഹപ്രായമെത്തിയ ഒരു യുവാവിനെയാണ്. അവന്റെ മൂന്നു സഹോദരന്മാരുടെ വിവരം വീട്ടിൽ അറിയിക്കുന്നതിനു യിശ്ശായി അവനെ ആഹാരവുമായി അയക്കുകയാണ്.

ദാവീദിന്റെ ചെറുപ്പത്തിലുള്ള ഉത്സാഹം അവനെ നേരത്തെ തന്നെ യിസ്രായേൽ പാളയത്തിലെത്തിക്കുകയും (17:20), അന്നത്തെ അജാനുബാഹുവിന്റെ വെല്ലുവിളി കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ഗോല്യാത്തിന്റെ വെല്ലുവിളിക്കു പ്രതികരണം ഇല്ലാതിരുന്നതു കണ്ടു അവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഗോല്യാത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കുവാൻ ആരും ഇല്ലെന്നു കണ്ടിട്ട്, സ്തംഭനാവസ്ഥയിലായിരുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ നാല്പത്തി-ഒന്നാം ദിവസം ഗാത്തിലെ അജാനുബാഹുവിന്റെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കുവാൻ ദാവീദ് മുമ്പോട്ടു കയറി ചെന്നു. മതരാഹിത്യത്തിന്റെ വൃണപ്പെടുത്തൽ അവൻ കണ്ടെത്തി ചൂഷണം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ദാവീദ് ഒരു വലിയ വിജയമാണ് ആ ദിവസം നേടിയത്!

മതരാഹിത്യത്തിന്റെ പൊള്ളയായപ്രശംസ

കീഴടക്കുവാൻ കഴിയാത്തവനായിട്ടാണു ഗോല്യാത്ത് നാല്പതു ദിവസം പ്രത്യക്ഷനായത് (17:4 മുതൽ). മലയിടുക്കിനു രണ്ടുവശത്തുമുള്ള സൈന്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതെന്തെന്നാൽ ഗോല്യാത്ത് അജയ്യനായ “ചാവ്യനാണ്” എന്നത്രെ (17:4, 23). അക്ഷരികമായി, ഈ പേർ സൂചിപ്പിച്ചത് യുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കുവാൻ പോകുന്നവന്റേതാണ്. ഗോല്യാത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഹൃദയഹാരിയായിരുന്നു, വ്യക്തമായും അതായിരുന്നു യിസ്രായേലിനെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാക്കിയതും. ആ അജാനുബാഹുവിനു ഒമ്പതിരോളം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ സാധാരണ യിസ്രായേലുനും മുകളിലായി ഉയർന്നു നിന്നു. ദുഷ്കീർത്തിയുള്ള അനാക്കിന്റെ സംരക്ഷകനായിരുന്നു അവൻ (സംഖ്യാപുസ്തകം 13:28). അവന്റെ ശാരീരിക ആകാരത്തിനുപുറമെ, ഗോല്യാത്തിന്റെ ആയുധങ്ങളും കാഴ്ചക്കു ഭയങ്കരമായിരുന്നു. അവന്റെ കോട്ട് പിത്തളകൊണ്ടുള്ളതും, അതു ചിതമ്പൽ ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നു അടു

ക്കിയതുപോലെയും ആയിരുന്നു. അതിനു തന്നെ ഇരുന്നൂറു പൗണ്ടു തുക മുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ കാലിന്റെ അടിഭാഗം പിത്തള രക്ഷാകവചം കൊണ്ടു മുടിയിരുന്നു. അവൻ തന്റെ പുറകിൽ വെള്ളോടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കുന്തം തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. അവന്റെ കുന്തം വളരെ വലുതായിരുന്നു, അതിന്റെ തല ഇരുമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും ഇരുപത്തി - അഞ്ചു പൗണ്ടു തൂക്കമുള്ളതും ആയിരുന്നു. അവന്റെ ഹെൽമറ്റ് പിത്തളകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു, അവനു മുന്നിലൊരു കവചവും വഹിച്ചിരുന്നു.

ഗോല്യാത്തിന്റെ ശാരീരിക ആകാരത്തിനു പുറമെ യിസ്രായേലിനെ ഭയപ്പെടുത്തിയത് അവന്റെ ധാർഷ്ട്യം ആയിരുന്നു (17:10). അവന്റെ വാക്കുകളിൽ എല്ലാ യിസ്രായേലുരും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു മുകളിലും അവരുടെ തലയായുമിരുന്ന രാജാവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗോല്യാത്ത് എപ്പോഴെല്ലാം വെല്ലുവിളി ഉയർത്തിയോ അപ്പോഴെല്ലാം യിസ്രായേലുരുടെ ഹൃദയങ്ങളെല്ലാം ഭയന്നു വിറച്ചിരുന്നു.

അന്നത്തെ ഗോല്യാത്തിന്റെ വീരവാദം ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ നേരിടുന്ന സംശയാലുക്കളുടേതുപോലെയുള്ളതാണ്. മ്യൂസിയത്തിൽ മാത്രം ബൈബിൾ ദൃശ്യമാകുന്ന ദിവസം കാണുന്നതുവരെ താൻ ജീവിക്കും എന്നു വീമ്പ് ഇളക്കിയ ദുഷ്കീർത്തി ഉള്ള ആളായിരുന്നു വോൾട്ടയർ. എന്നാൽ വോൾട്ടയറിന്റെ മരണശേഷം അയാളുടെ പ്രേസിൽ ബൈബിൾ അച്ചടിക്കുകയും, അവ വിതരണം ചെയ്യുന്നതുവരെ അയാളുടെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു! 1980 ഒക്ടോബർ 20-നു, ടൈം മാസികയിൽ, കാൾ സാഗൻ, ക്രിയേഷനിസ്റ്റുമാരെ അവരുടെ ദൈവവിശ്വാസത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വെല്ലുവിളിച്ചു.¹ ആ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ചതിനെ എതിരിടുന്നതിൽ, സാഗൻ പ്രതികരിച്ചില്ല!² സാഗനും അവനെ പോലെയുള്ളവരും ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു, എന്നാൽ ഗോല്യാത്തിന്റെ വാക്കുകളെപ്പോലെ, അത്തരം പൊങ്ങച്ചങ്ങൾ വെറും പൊള്ളയാകുന്നു!

ആധുനികവിശ്വാസികൾ ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ. മതരാഹിത്യത്തിന്റെ വീമ്പിളക്കലിൽ കഴമ്പൊന്നുമില്ല (ഒ.വാ. 2 പത്രോസ് 2:12, 17-19). തിരുവെഴുത്തിൽ അസാധാരണമായ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെന്നു ചിലർ വാദിക്കാറുണ്ട്, പക്ഷെ ആ വാദമൊന്നും വസ്തുതാതെളിവുകളുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്തതാണ്! നിരീശ്വരവാദം, അജ്ഞേയവാദം, സംശയവാദം തുടങ്ങിയ വെല്ലുവിളികൾ പലപ്പോഴും ധാരാളം ഉയർന്നു വരാറുണ്ട്, പക്ഷെ ഗോല്യാത്തിനെ പോലെ, മതരാഹിത്യം തികച്ചും പൊള്ളയായ വീമ്പുകൾ മാത്രമാണ്! (17:49, 50).

മതരാഹിത്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ വ്യണപ്പെടുത്തൽ

നശിപ്പിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതുപോലെയുള്ള ഗോല്യാത്തിന്റെ വരവു, അഖിലെല്ലസിന്റെ കുതികാൽ പോലെയായി. ദാവീദ് ഗോല്യാത്തിനെ നേരിടാമെന്നു ശൗൽ സമ്മതിച്ചപ്പോൾ തന്നെ, തന്റെ രക്ഷാകവചം ശൗൽ എടുത്തു ദാവീദിനു കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (17:38). രക്ഷാകവചം അക്ഷതമായി ഒരു “യുദ്ധവസ്ത്രം” ആണ്, അത് ഭടന്മാർ സുരക്ഷക്കായി ധരിക്കാറുള്ള ഒരു കോട്ടാണ്. എന്നാൽ ദാവീദിനിഷ്ടം “ആട്ടിടയന്റെ വസ്ത്രം” ആയിരുന്നു (17:40). അവന്റെ കയ്യിൽ വാൾ ഇല്ലായിരുന്നു; രക്ഷാകവചവും ധരിച്ചില്ല; ഒരായുധവും ഇല്ലായിരുന്നു. അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കവിണ മാത്രമാണുണ്ടാ

യിരുന്നത്. ദാവീദിന്റെ കയ്യിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ആയിരുന്നു! രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും അവരുടെ സ്വസ്ഥാനത്തേക്കു പിൻവലിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ അങ്ങനെ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ബാലനായ ദാവീദ് മലയിടുക്ക് ഇറങ്ങി വരുന്നതു കണ്ടു. വളരെ ശാന്തമായ രീതിയിൽ, അവൻ ആ അരുവിയുടെ കരയിൽ വന്നു നിന്നു മിനുസമുള്ള അഞ്ചു കല്ലുകൾ അതിൽ നിന്നു പെറുക്കിയെടുത്തു. പിന്നെ, ഫെലിസ്ത്യരെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നതിനു, ദാവീദ് മലയിടുക്ക് കയറി ഫെലിസ്ത്യരുടെ അടുത്ത് എത്തി! ആ സമയത്ത്, ഗോല്യാത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു, ദാവീദ് തന്റെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഭീഷണിയോടും ശാപത്തോടും കൂടെ അവൻ ദാവീദിന്റെ അടുത്തേക്ക് എഴുന്നേറ്റു ചെന്നു. ദാവീദിന്റെ മറുപടി നിർഭയമായി, വിശ്വാസത്തോടെ മാത്രം ആയിരുന്നു. ഒരു കല്ല് തിരഞ്ഞെടുത്ത് ദൈവസഹായത്തോടെ അവൻ ഉപയോഗിക്കുകയും, ഗോല്യാത്ത് നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു!

ഗാത്തിൽനിന്നുള്ള ഗോല്യാത്തിനും ആധുനികമനുഷ്യനും തമ്മിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ വിടവുണ്ട്, എന്നാൽ മതരാഹിത്യത്തിന്റെ ശൂന്യതയെ തകർക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെയാണ്. ഗോല്യാത്തിന്റെയും മതരാഹിത്യത്തിന്റെയും വ്യുത്പന്നങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ ഈ പോയിന്റുകളിൽ വ്യക്തമാകുന്നു: ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കലും തൃജീകലും (17:43, 45); സംരക്ഷണത്തിനു സ്വയാശ്രയം (17:10, 45; യിരെമ്യാവു 10:23); നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിലെ അപകടം കാണുന്നില്ല (അതായത്., ഒരു കവിണ, 17:43; ഒ.വാ. 1 കൊരിന്ത്യർ 1:27); അഹങ്കാരവും ധിക്കാരവും (17:44; സദൃശവാക്യങ്ങൾ 16:18).

മതരാഹിത്യത്തിന്റെ അന്തിമസ്ഥാനം

വിശ്വാസികൾ മതരാഹിത്യത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികൾ തുടർച്ചയായി നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുണ്ടാകുവാനിടയുള്ളത് ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരിൽനിന്നും, അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരിൽനിന്നും, ജോലിസ്ഥാപനത്തിലെ ആളുകളിൽനിന്നും, അല്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തിൽനിന്നു പോലും ആകാം. വിശ്വാസികൾക്ക് പരിഹാസവും ചോദ്യങ്ങളും നേരിടേണ്ടി വരും. സാത്താൻ തന്റെ പോരാട്ടം ഒരിക്കലും മതിയാക്കുകയില്ല (2 കൊരിന്ത്യർ 4:8, 9; 10:3-5). അധികം വിശുദ്ധന്മാരും ശൗലിനെയും യിസ്രായേലിലെ ആളുകളെയും പോലെയാണ് - മതരാഹിത്യത്തെ നേരിടുമ്പോൾ അവർ ഭയം കൊണ്ടു പതുങ്ങിക്കിടക്കും (17:24). ദാവീദിനെപ്പോലെ വളരെ കുറച്ചു വിശുദ്ധന്മാർ, ഭീരുത്വത്തെ അവഗണിക്കും (17:36, 48). വിശ്വാസികൾ മതരാഹിത്യത്തെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെ നേരിട്ടാൽ വിജയം സുനിശ്ചിതമാണ്! (17:45-51; യാക്കോബ് 4:7).

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം മതരാഹിത്യത്തെ നേരിട്ടു വിജയിക്കുവാൻ, താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നവ തിരിച്ചറിയുക: ഒന്ന്, മതരാഹിത്യം അതിന്റെ വെല്ലുവിളി നിമഗ്നമാക്കുകയും, ആ വെല്ലുവിളി നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭയമുളവാക്കുകയും ചെയ്യും (1 തിമൊഥെയോസ് 1:7, 8; യെഹൂവ്വേൽ 2:6; 3:9; 1 കൊരിന്ത്യർ 16:13; ഫിലിപ്പിയർ 1:27, 28). രണ്ട്, നാം തനിച്ച് ആയാൽ പോലും നാം ദൈവത്തിനായി നിൽക്കണം! നിശ്ശബ്ദരായ ഭൃതിപക്ഷത്തോടുകൂടെ നിലകൊണ്ടുവാൻ ദാവീദിനു കഴിഞ്ഞില്ല (17:32). ദൈവം അവനോടു

കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെയും, ദാവീദിനു യുദ്ധഭാരം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പൂർണ്ണമനസായിരുന്നു (17:37; ഒ.വാ. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:58). മൂന്ന്, മതരാഹിത്യത്തിന്റെ അഹങ്കാരവും ധിക്കാരവും അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ഏകവഴി നമ്മുടെ ആശ്രയം ദൈവത്തിൽ വെക്കുക എന്നതാണ് (17:37, 47; ഒ.വാ. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 27:1; 35:1-7; യെശയ്യാവു 65:24; 2 ശമുവേൽ 22:1 മുതൽ; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 18:29-35).

നാല്, മതരാഹിത്യത്തെ ഉറപ്പും സ്ഥിരമായ വിശ്വാസത്തോടെയും എതിരിടുകയാണെങ്കിൽ, അതു തിരിഞ്ഞ് ഓടും! (17:51; മത്തായി 4:11). അനുസരണക്കേടിനാൽ ദൈവത്തെ തന്നിൽനിന്നകറ്റിയതുകൊണ്ട് ശൗലിനു മതരാഹിത്യത്തെ നേരിടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഗോല്യാത്തിനെ കൊല്ലുന്നവനു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുവാൻ മാത്രമെ ശൗലിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ (17:25). എന്നാൽ നമുക്ക്, ദാവീദിനെപ്പോലെ, ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചു വിശുദ്ധജീവിതം നയിച്ചു, മതരാഹിത്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താം! ഏറ്റവും ബലഹീനനായ ദൈവപൈതലിനുപോലും അവന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി മൂലം ലോകത്തെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയും! (യോഹന്നാൻ 16:33).

ഉപസംഹാരം

ഗോല്യാത്തിനെപ്പോലെയുള്ളവർ ധാരാളം ഇന്നും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് അതിശയിപ്പിക്കുന്നതല്ലേ? അവൻ മതരാഹിതരായവർക്ക് ഒരു ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. ആ യുദ്ധത്തിൽ അവൻ ജയിക്കാതിരുന്നതു തെളിയിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ വഴി മാത്രമാണ് ഏക വഴി എന്നാണ്! നമുക്കു ദാവീദിന്റെ വിശ്വാസം പിൻപറ്റി മതരാഹിത്യത്തെ അതിജീവിക്കാം.

ഗ്രീൻ മൗണ്ടൻ ബോയ്സ് എന്ന ട്രൂപ്പിന്റെ, നായകനായിരുന്ന കേണൽ ഏതെൻ അലേൻ, ഒരു പേരുകേട്ട അവിശ്വാസി ആയിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യ ഭക്തയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ മകളെ സുവിശേഷം പഠിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് മകൾ രോഗബാധിതയായി, അവളുടെ അന്ത്യവാക്കുകൾ കേൾക്കുവാനായി അവിശ്വാസിയായിരുന്ന അപ്പനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി: “അപ്പാ, ഞാൻ മരിക്കുവാൻ പോകുന്നു. താങ്കൾ പഠിപ്പിച്ച തത്വമാണോ അതോ അമ്മ പഠിപ്പിച്ചതാണോ ഞാൻ വിശ്വസിക്കേണ്ടത്?” എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ വികാരത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു, അല്പം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “നിന്റെ അമ്മ പഠിപ്പിച്ചതു വിശ്വസിക്കുക.” മതരാഹിത്യത്തിന്റെ വൃണപ്പെടുത്തൽ വ്യക്തമാണ്. സുവിശേഷകല്പനകൾ ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയും?

കുറിപ്പുകൾ

¹ഫ്രെഡെറിക്ക് ഗോൾഡൻ, “ദ കോസ്മിക് എക്സ്പ്ലെയിനർ,” റൈറ്റം, 20 ഒക്ടോബർ 1980, പേജ്. 63. ²തോമസ് ബി. വാരെൻ, “വിൽ പ്രൊഫ. കാൾ സാഗൻ ഫെയിസ് അപ്പ് ടു ആൻ ആക്സെപ്റ്റൻസ് ഓഫ് ഹിസ് ‘ഓപ്പൺ ചലഞ്ച്’ ടു ബിബിളിക്കൽ ക്രിയേഷനിസ്റ്റിസ്മ്?” സ്പിരിച്വൽ സ്പോൾഡ്, ഒക്ടോബർ, 1981, പി.പി. 28-31.